मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।वैश्वानरोऽग्निः। त्रिष्टुप्।

प्राग्नये तुवसे भरध्वं गिरं दिवो अर्तये पृथिव्याः।

यो विश्वेषामुमृतानामुपस्थे वैश्वानरो वावृधे जागृवद्भिः॥ ७.००५.०१

यः। वैश्वानरः- सर्वनरिहतः। विश्वेषाम्- सर्वेषाम्। अमृतानाम्- देवानाम्। उपस्थे- अन्तिके। जागृवद्भिः- जागरणशीलैः। वावृधे- वर्धते। तस्मै। तवसे- बलीयसे। दिवःपृथिव्याः- द्यावापृथिवीसम्बन्धिने। अरतये- रागरिहताय। अग्नये- पावकाय सत्क्रतवे। गिरम्- वाचम्। प्रभरध्वम् ॥१॥

पृष्टो दिवि धाय्यिः पृथिव्यां नेता सिन्धूनां वृष्भः स्तियानाम्। स मानुषीर्भि विद्यो वि भाति वैश्वानरो वावृधानो वरेण॥ ७.००५.०२

अग्निः। पृष्टः- जिज्ञासितः। दिवि- नभिस । पृथिव्याम्- भूम्याम् । धायि- स्थापितः। सिन्धूनाम्- अपां मूलशक्तिधाराणाम् । नेता- नायकः। स्तियानाम्- जीवोदकानाम् । वृषभः- वर्षकः। सः। वैश्वानरः- सर्वनरिहतः। वरेण- श्रेष्ठेन । वावृधानः- वर्धमानः। मानुषीः विशः- मनुष्यप्रजाः। अभि वि भाति- प्रकाशयति ॥२॥

त्वद्भिया विशे आयन्नसिकीरसमना जहंतीर्भोर्जनानि।

वैश्वानर पूर्वे शोशुचानः पुरो यद्ग्रे दुरयन्नदीदेः॥ ७.००५.०३

वैश्वानर- सर्वनरिहत । अग्ने- पावक सर्वभूतिहतकतो । पूरवे- पूरकाय । शोशुचानः- तपन् । पुरः- बन्धनानि । यत्- यदा । दरयन्- दारयन् । अदीदेः- अज्वलः । तदा । त्वद्भिया- त्वद्भयेन । असिक्रीः- तमसावृताः असिक्री रात्रिर्निघण्टो । रात्र्युपलक्षिततमोवृता इत्यर्थः । असमनाः- अन्यजमोगासत्त्तया विषमाः । विशः- प्रजाः । भोजनानि- अन्यार्थं जातान् भोगान् । जहतीः- त्यजन्त्यः । आयन्- आगच्छन् । त्वत्प्रपन्ना अभूवन् ॥३॥

तर्व त्रिधातुं पृथिवी उत द्यौर्वैश्वानर व्रतमेग्ने सचन्त।

त्वं भासा रोद्सी आ तंतन्थाजिस्रेण शोचिषा शोशुंचानः॥ ७.००५.०४

वैश्वानर- सर्वनरिहत । अम्ने । उत- अपि च । तव- ते । व्रतम्- नियतिम् । त्रिधातु- अन्तिरिक्षम् । पृथिवी- भूमिः । द्योः । सचन्ते- सङ्गच्छिन्त । त्वम् । अजस्रेण शोचिषा- सन्ततप्रकाशेन । शोशुचानः- दीप्तः सन् । भासा- दीप्त्या । रोदसी- द्यावापृथिव्यो । आ ततन्थ- विस्तृतवान् ॥४ ॥

त्वामेग्ने हिरतौ वावशाना गिर्रः सचन्ते धुनयो घृताचीः।

पतिं कृष्टीनां रथ्यं रयीणां वैश्वानरमुषसां केतुमह्नोम्॥ ७.००५.०५

कृष्टीनाम्- मनुष्याणाम्। पितम्- पालकम्। रयीणाम्- सम्पदाम्। रथ्यम्- प्रापकम्। उषसाम् अह्वाम्- दिवसानां देवीप्रज्ञानाम्। केतुम्- प्रज्ञापकम्। त्वाम्। अग्ने- सत्कतो। वावशानाः- कामयमानाः। हरितः- प्राणतुरगाः। सचन्ते- संक्षभन्ते। धुनयः- कम्पमानाः। घृताचीः- दीप्ताः। गिरः- वाचः। त्वां सचन्ते॥५॥

त्वे अंसुर्यं१ वसवो न्यृण्वन्कतुं हि ते मित्रमहो जुषन्ती।

त्वं दस्यूँरोकेसो अग्न आज उरु ज्योतिर्जनयन्नार्याय॥ ७.००५.०६

त्वे- त्विय । असुर्यं- बलम् । वसवः- शरण्या देवाः । न्यृण्वन्- न्यगमयन् । मित्रमहः- महामित्र । ते- अमी देवाः । क्रतुम्- त्वां सत्क्रतुम् । जुषन्त- सेवन्ते । हि- खलु । अग्ने । आर्याय- आर्यशीलाय । उरु- विस्तीर्णम् । ज्योतिः- प्रकाशम् । जनयन्- सृजन् । दस्यून्- स्तेनान् । ओकसः- भवदीयस्थानात् । आजः- निरगमयः ॥६॥

स जार्यमानः पर्मे व्योमन्वायुर्न पाथः परि पासि सुद्यः।

त्वं भुवना जनयंत्रभि कन्नपत्याय जातवेदो दशस्यन्॥ ७.००५.०७

परमे- श्रेष्ठे । व्योमन्- नभिस । सः- असाविग्नस्त्वम् । जायमानः- उद्भवन् । वायुः- वातः । न-इव । पाथः- सोमं रसम् । सद्यः- क्षणेन । परि पासि- परिरक्षसि । जातवेदः- जातविद्य । अपत्याय- सन्तानार्थम् । भुवना- उदकानि । उदकोपलक्षितरेतांसि । जनयन्- सृजन् । दशस्यन्- यच्छन् । अभि कन्- अभिकन्दिस ॥७॥

तामग्ने अस्मे इष्मेरेयस्व वैश्वानर द्युमतीं जातवेदः।

यया राधः पिन्वसि विश्ववार पृथु श्रवौ दा्शुषे मर्त्याय॥ ७.००५.०८

वैश्वानर- सर्वनरिहत । जातवेदः- जातिवद्य । अग्ने- पावक सत्क्रतो । यया । राधः- संसिद्धिम् । पिन्विस- वर्धयिस । विश्ववार- सर्वैर्वरणीय । दाशुषे- दात्रे । मर्त्याय- मनुष्याय । पृथु- महतीम् । श्रवः- श्रुत्युपलिक्षतिदिव्यानुभूतिं यच्छिस । ताम् । द्युमतीम्- दीिष्ठमतीम् । इषम्- सिदच्छाम् । अस्मे- अस्मभ्यम् । ईरयस्व- प्रेरय ॥८ ॥

तं नौ अग्ने मुघवंद्धः पुरुक्षुं रुयिं नि वाजं श्रुत्यं युवस्व।

वैश्वानर् महि नः शर्मे यच्छ रुद्रेभिरग्ने वसुभिः सुजोषाः॥ ७.००५.०९

अग्ने। मघवद्भयः- हव्यवद्भयः। नः- अस्मभ्यम्। पुरुक्षुम्- बह्वन्नम्। रियम्- दानयोग्यधनम्। श्रुत्यम्- अतीन्द्रियश्रवणोपलक्षितातीन्द्रियानुभूतिम्। वाजम्- सद्गतिम्। वज गतौ। नि- नितराम्। युवस्व- अस्माभिर्मिश्रयस्व। वैश्वानर- सर्वनरिहत। अग्ने। रुद्रेभिः- उद्वेगशिक्तिभिः। वसुभिः- वृत्तिस्तम्भकारकशिक्तिभिः। सजोषाः- सहृदयः सन्। नः- अस्मभ्यम्। मिह- महत्। शर्म- मङ्गळम्। यच्छ- देहि॥९॥